

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Torat šefat 'ever

Cassvan, Lazar

רזעילא, ןבתכ

Bucuresci, 1885

Lectia XXVII. Forma de conjugare (ןיגןבה).

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-7869

pune înainte, diferite împrejurări secundare, d. p. **בְּשֹׁמֵר** (în păzire — păzind — când se va păzi), **כְּשֹׁמֵר** (ca păzire, cum să păzească), **לְשֹׁמֵר** (a păzi — spre păzire — de păzit); **מִשֹּׁמֵר** (de a păzi — decât a păzi).

Observ. la צווי :

1. Modul imperativ se întrebuințează în limba ebraică numai în pers. 2. sing. și pl. și se formează din viitor, lepădând literele **אִי־תִן** de dinainte și rămăind numai cu literele **יִוִּנֵה** de din-urmă, astfel că din **תִּשְׁמֹר** rămâne **שְׁמֹר** păzește, din **תִּשְׁמְרוּ** — **שְׁמְרוּ** (f. păzește), din **תִּשְׁמְרוּ** — **שְׁמְרוּ** m. (paziți) din **תִּשְׁמְרוּנָה** — **שְׁמְרוּנָה** (f. paziți). —

2. Prin adăugare a unui **ה** la forma imperativului sing. m. se exprimă o rugăciune sau dorință, d. p. **יְרֵד־הָאֱלֹהִים**.

Deprindere :

Să se conjuge în scris verbul **פָּקַד** în timpurile și modurile arătate, adăugând la infinitiv construct literele **בְּנָלֵם**.

LECTIA XXVII.

Forma de conjugare (הַבְּנִין).

Schimbarea verbului după persoană, gen, numer, timp și mod se numește *conjugare*, și forma în care se face conjugarea se numește *forma de conjugare* (בְּנִין). — După felul subiectului verbele transitive se exprimă în 3 forme : *activă*, *pasivă* și *reflexivă*.

a) Verbul este *activ*, când *subiectul face* lucrarea arătate prin verb, d. p. **הָרֹעֶה שֹׁמֵר אֶת־הַצֹּאן** (pastorul păzește oile), **נֹחַ בָּנֵה מִזְבֵּחַ** (Noe zidi un altar).

b) Verbul este *pasiv*, când subiectul *suferă* lucrarea arătată prin verb, d. p. הָרָעָה ¹⁾ מֵאֵת הַצֹּאֵן נִשְׁכַּר (oile au fost păzite de păstor), הַמִּזְבֵּחַ נִבְנָה מִנֹּחַ (altarul fu zidit de Noe).

c) Verbul este *reflexiv*, când subiectul *face și primește* tot-o dată lucrarea arătată prin verb, d. p. הִתְנַלַּח (s'a tuns), וְלֹא יָכוֹל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק (și Iosef nu se mai pîtu stăpăni).

Atât forma activă cât și forma pasivă se pot exprima în limba Ebraică în 3 chipuri, drept care avem în limba Ebraică 7 conjugări [בְּנִינִים], adică : 3 *active*, 3 *pasive*, și 1 *reflexivă*; ele se numesc :

(Active)	(Pasive)
1. בְּנֵן הַקָּל (sau פִּעֵל), forma simplă (a lucra), אָכַל a mânca;	2. בְּנֵן נִפְעַל (a fi lucrat=a primi lucrarea), הֵאָכַל a fi mâncat ;
3. בְּנֵן פִּעֵל (a lucra cu stăruire=a exercita foarte), אָכַל a mistui;	4. בְּנֵן פִּעֵל (a primi o lucrare foarte exercitată, אָכַל a fi mistuit ;
5. בְּנֵן הַפְּעִיל (a pricinui lucrare la cine-va=a lăsa să se facă): הֵאָכַל a face pe cine-va să manânce=a da de mîncare ;	6. בְּנֵן הַפְּעִיל (a fi îndemnat la lucrare, ca הֵאָכַל a fi hrănit=a primi mîncare ;
7. בְּנֵן הִתְפַּעֵל (<i>activ și pasiv</i>) a face și a primi lucrarea tot în același timp ; הִתְנַשָּׂא a se ridica (reflexiv).	

¹⁾ În limba Ebr. clasică forma pasivă nu se construiește cu מֵאֵת.

Observ.

După exemple, ce le avem în Bibliă, puține verbe au 7 conjugări; totuș putem întrebuința un verb (transitiv) în formă pasivă când forma corespunzătoare activă se află în Bibliă, și dimpotrivă.

LECTIA XXVIII.

Semnele și semnificațiunea celor 7 conjugări.

1. **בִּנְיָן כּוֹל** Această formă n'are nici un semn special, care s'o caracterizeze; ea se numește **קָל** (ușoară) pentru simplitatea ei atât în formă cât și în semnificațiune. (Cât despre schimbarea vocalelor în conjugarea a verbelor cu litere guturale se va vorbi mai la vale la locul lor)
2. **בִּנְיָן נִפְעֵל** Semnul, ce caracterizează pe **נִפְעֵל**, este un **בִּינּוּנִי** înaintea rădăcinei, care se măntine numai în **נִפְעֵל** și se pierde în **נִשְׁמַרְתִּי** etc., **אֲנִי נִשְׁמַר** etc.) și se perde în **מְקַר** și **צוּי** fiind înlocuit printr'un **דָּה** în **פ' הַפ'** (și **מְקַר** și **צוּי** mai primesc un **ה'** înainte), ea : **אֲשָׁמַר** (i. l. d. **אֲנִישְׁמַר**), **הִשְׁמַר** (i. l. d. **הִנִּישְׁמַר**), **הִשְׁמַרוּ** (i. l. d. **הִנִּישְׁמַרוּ**). Când însă **פ' הַפ'** este una din literele **אֶהְיֶה**, care nu poate primi un **דָּה**, atunci vocala întâia se prefăce în **צִירָה**, d. p. **יֹאכַל** (i. l. d. **יֹאכַל**), **תֵּעָבֵד** (i. l. d. **תֵּעָבֵד**), **הָאֵכַל** (i. l. d. **הָאֵכַל**). — În cea ce privește semnificațiunea, **נִפְעֵל** nu este alt ceva decât forma *pasiva*